

relsen for hans Forsørgelseskommune dertil medde-
ler Samtykke.

En udenlandsk Mandsperson, som ikke har
vundet Forsørgelsesret i en kongerigt Kommune,
kan ikke indgaa Hgteffab her i Landet, førend
han fra sit Fædreland har tilveiebragt Bevis
for, at han med Familie og i Tilfælde af hans
Død hans Enke og Børn i Trængsttilfælde ville
blive modtagne i dette. Dog kan Indenrigsmini-
steren bevilge Undtagelse herfra, naar særdeles
Omstændigheder tale derfor, og navnlig hvor saa-
dant Bevis ikke fordrer, naar i de Paagjældendes
Hjemland danske Underaatter vilde kunne indgaa
Hgteffab uden at tilveiebringe det.

Udviser en geistlig eller verdslig Embeds-
mand Forsømmelse eller Skjedsløshed med Hensyn
til Sagttagelsen af foransførte Regler, anses han
med Bøder af indtil 200 Rd.

vedtoges enstemmig med 45 Stemmer.

Derefter fattes Lovforslagets Kapitel V. med
de dertil hørende Ændringsforslag under For-
handling.

Formanden: Søg skal bemærke, at det
Underændringsforslag, der er opført under Nr.
53, maa være bortfaldet som Følge af en tidligere
Afstemning, navnlig Afstemningen over Udvalgets
Forslag under Nr. 14.

Ordføreren: Det første af de Ændrings-
forslag, vi have tilladt os at stille til det 5te Ka-
pitel, nemlig Ændringsforslaget under Nr. 51 til
§ 44, gaar kun ud paa at tydeliggjøre Noget,
hvorom der i sig selv ingen Tvivl er. Ændrings-
forslaget under Nr. 52 hænger for det Første
væsentligt sammen med de Forslag, vi have stillet
med Hensyn til Forsørgelsesstedet. Det er jo nem-
lig klart, at Indholdet af de Spørgsmaal, som
ved det i Paragrafen omtalte Forhør skulle stilles
til den Fattige, maa rette sig efter, hvad der skal
oplyses, og det er forstjelligt, eftersom den ene el-
ler den anden Regel gjælder om Forsørgelsesstedet.
Det er altsaa den ene Omstændighed, der har for-
anlediget os til at stille dette Ændringsforslag,
at Indholdet af Spørgsmaalene efter Vedtagelsen
af vore tidligere Forslag maa være noget forstjell-
igt fra, hvad det skulde være efter Lovforslagets
Regler. En anden Omstændighed er den, at vi
i det Hele have bestræbt os for at reducere, hvad
der skal spørges om ved denne Leilighed, til det
mindst Mulige. Som det vil erindres, medfører
en følgende Paragraf en meget betydelig Virk-
ning for en Fattigbestyrelse, naar den undlader at
stille alle disse Spørgsmaal, idet den da ganske
taber sin Ret til Refusion. En saa betydelig
Virkning bør man selvfølgelig ikke forbinde med
en Undlæelse, med mindre det er en Undlæelse
af meget nødvendige Ting, og vi have derfor af

disse Spørgsmaal udstødt Alt, hvad der ikke fore-
kom os at være absolut nødvendigt at vide for
den forsørgelsespligtige Kommune paa dette Sta-
dium af Sagen. — Bort Ændringsforslag under
Nr. 54 til § 45 gaar ud paa at optage paa dette
Sted, hvad der i Lovforslaget er optaget i § 26.
Der handles jo nemlig om Udgang til af For-
sørgelseskommunen at faae refunderet Udgifter til
Sygepleien og de andre Udgifter, der stilles i Klasse
med disse. Det er, som allerede tidligere bemærket,
forekommet os, at det er det vigtigste at optage
denne Regel her paa dette Sted, hvor der over-
hovedet handles om Udgang til Refusion. Hvad
i Dvrigt Reglens Indhold angaar, er vort Forslag
foraaavidt stemmende med Lovforslaget og med den
gjældende Ret, som vi foreslaa, at Lægebehandling
uden Refusionsret kun skal ydes, naar Personen
uafbrudt har opholdt sig 3 Maaneder i Kommu-
nen, eller sammesteds er indtraadt i sædvanligt
halvaarligt Lyendeforhold eller som Lærling hos
Læremester. Kun da er Kommunen forpligtet til
uden Refusion at yde den omtalte Sygehjælp; og
heri ere vi, som sagt, i Overensstemmelse baade
med Lovforslaget og med den gjældende Ret. Der-
imod have vi tilladt os at foreslaa en noget anden
Regel om Barigheden af denne Forpligtelse til
uden Refusion at yde den omtalte Sygehjælp.
Som det vil ses, er Reglen om Barigheden af
denne Forpligtelse i Lovforslagets § 26 filllet saa-
ledes, at den ikke skal gjælde for en længere Tid
end den, hvori den Paagjældende har opholdt sig
i Kommunen, men dog i ethvert Fald indtil Ud-
løbet af det Tidspunkt, i hvilket det i Henhold til
§§ 14 og 15 paahviler Husbonden at yde Lyen-
det Løn med videre, eller Læremesteren at besørge
og bekoste Meien og Helbredelsen. Vi have ment,
at i Stedet for denne relative Begrænsning, som,
hvis den Paagjældende har opholdt sig et Par
Aar eller tre i Kommunen, hvad der let kan hændes,
vilde føre til, at denne Forpligtelse til at yde
Sygehjælp kunde blive meget udstrakt for Opholds-
kommunen, burde man sætte en fast Grænse, og i
dette Punkt nærme vi os altsaa mere den gjæl-
dende Ret end Lovforslaget; idet den gjældende
Ret jo ogsaa har en fast Grænse, der er 6 Uger.
Bort Ændringsforslag gaar ud paa i Overens-
stemmelse med Lovforslaget, at udvide denne For-
pligtelse ikke liden, idet vi have sat den faste
Grænse til 6 Maaneder, saa at altsaa Forplig-
telsen til at yde Sygehjælp ikke skal gjælde for
den Tid, Sygdommen vedvarer ud over 6 Maaned-
der eller Sygdomstilstanden tilsammen vedvarer
mere end Halvdelen af Kalenderaaret. — Æn-
dringsforslaget under Nr. 55 gaar ud paa en
Forandring i Lovforslagets Regel om Begræns-
ning af Refusionsretten. Som bekendt er den
gjældende Ret jo for Liden den, at der gives et
bestemt Maximum. En Mark om Dagen er den
Refusion, der kan kræves for en ikke syg Fattig,
foraaavidt han er Hovedperson, og hvis Familien